

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 30 ພຶສຈິກາ 2025 (11-30-2025)

ຈາກບັນຫາສູ່ການສັຽເສີນ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າແລະສັຽເສີນພຣະອົງສໍາລັບການຕອບຄໍາອະທິຖານ.

ພຣະຄັ້ມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄວາມຕາຍມັກຈະບໍ່ແມ່ນຫົວຂໍ້ສົນທະນາໃນງານລ້ຽງຂອງທ້ອງຖານທີ່ໂຕະອາຫານ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກເຮົາຫຼີກລ້ຽງຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍຫຼາຍເທົ່າກັບທີ່ພວກເຮົາພອຍາຍາມຫຼີກລ້ຽງຄວາມຕາຍນັ້ນເອງ. ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນແບບນີ້ສເມີໄປ. ໃນສມັຍກ່ອນ, ສຸສານເກືອບທຸກແຫ່ງຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບໂບດ-ແລະກໍບໍ່ແມ່ນທຸກໂບດ. ຜູ້ທີ່ຖືກຝັງຢູ່ໃນສຸສານແຫ່ງນັ້ນມັກຈະເປັນສະມາຊິກທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂບດກໍຈະຖືກຝັງຢູ່ຕິດກັບຫຸມຝັງສົບຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປກ່ອນຂອງພວກເຂົາ. ລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາທີ່ຜ່ານສຸສານແລະຫິນຈາລຶກຫຼຸມຝັງສົບຂອງແມ່ຕູ້ແລະພໍ່ຕູ້ທວດທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຂົາໄປໂບດ. ຄວາມຕາຍເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍແລະສະນັ້ນມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະຄິດເຖິງເລື່ອງຄວາມຕາຍຂອງຕົນເອງ. ບວກກັບທ່າອຽງທາງວັດທະນະທໍາທີ່ຫຼີກລ້ຽງຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວ, ນັກສິລະປິນຫຼາຍປະເພດແຕ່ງເພງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊົມຂອງເຂົາເຈົ້າດໍາເນີນຊີວິດຄືກັບວ່າມັນເປັນມື້ສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດແລ້ວ. ແຕ່ເປັນຫຍັງ? ໃຜຢາກຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສັ້ນຂອງຊີວິດແລະຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຕາຍທຸກໆມື້? ມີຫຍັງດີທີ່ຈະມາຈາກສິ່ງນັ້ນ? ນີ້ແມ່ນບົດຮຽນທີ່ເຮເຊກຢາໄດ້ຮຽນຮູ້ເມື່ອລາວລອດພັນຢ່າງຫວຽດຫວິດຈາກພຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ.

ຖ້າທ່ານມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ພຽງສອງສາມປີ, ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງແດ່ໃນລາຍການທີ່ຕ້ອງເຮັດ?

ພຣະຄັ້ມພິກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄັ້ມພິ

1. ເອຊາຍາ 38:9-14

9. ບົດປະພັນຂອງເຮເຊກຢາເຈົ້າຊີວິດຢູ່ດາ ຫລັງຈາກທີ່ພະອົງໄດ້ຊົງປະຊວນ(ປ່ວຍ)ແລະຊົງພື້ນຈາກການປະຊວນຂອງພຣະອົງນັ້ນມີວ່າ 10. ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເມື່ອຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງກາງຄືນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງພາກໄປ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກມອບໄວ້ທີ່ປະຕູແດນຄືນຕາຍ ຕລອດຊີວິດບັນປາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ 11. ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ມີຊີວິດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອງບໍ່ເຫັນມະນຸດອີກທີ່ໃນຫມູ່ຊາວແຜ່ນດິນໂລກ 12. ບ່ອນຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮື້ຖອນອອກໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ເຫມືອນກັບເຕັ້ນຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມ້ວນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນຢ່າງຄືນຕໍ່າຜ້າ ພຣະອົງຊົງຕັດຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກທຸກ ພຣະອົງຊົງນໍາຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງອາວະສານທັງວັນແລະຄືນ 13. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຈົນຮຸ່ງເຮົາ ພຣະອົງຊົງຫັກກະດູກທັງສິ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫມືອນຢ່າງສິງ ພຣະອົງຊົງນໍາຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງອາວະສານທັງວັນແລະຄືນ 14. ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຢ່າງນິກາກາງແອ່ນຫລີນິກາເຂົາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຄາງເຫມືອນນິກາກາງແກ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຍອ່ອນດ້ວຍມອງຂຶ້ນຂ້າງເທິງ ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າພຣະອົງຖືກບົບບັງຄັບ ຂໍພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ປະກັນຂອງຂ້າພຣະອົງ

ເຈົ້າເຄີຍອະທິຖານຂໍບາງສິ່ງບາງຢ່າງເປັນເວລາດົນນານ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນເມື່ອພຣະເຈົ້າຮັບຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວກໍເຊື່ອມຕໍ່ບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈບໍ? ບາງທີເຈົ້າອາດຈະຄິດວ່າມັນເປັນເລື່ອງບັງເອີນ. ຫຼືບາງທີເຈົ້າອາດຈະລືມຄໍາອະທິຖານທັງໝົດແລະລືມຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບການຕອບສນອງຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາມັກຈະຈົມໃຫ້ພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມງຽບຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຊ້າທີ່ຈະຮັບຮູ້ພຣະອົງເມື່ອ

ພຣະອົງຕອບ. ກະສັດເຮເຊກີຢາມີຄວາມສັດຊື່ທີ່ຈະຮັບຮູ້ແລະປິຕິຍົມດີເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງນັ້ນ. ລາວໄດ້ຂຽນບົດກະວີທີ່ມີຄວາມສ່ຽງແລະສັດຊື່ຢ່າງໜ້າປາລາດໃຈເຊິ່ງລາວໄດ້ອະທິບາຍເຖິງປະສົບການໃກ້ຄວາມຕາຍຂອງລາວ. ບົດກະວີພາສາເຮັບເຮີມີລັກສະນະ ໂດຍລັກສະນະທາງວັນນະຄະດີທີ່ສາມາດເຊື່ອກ່າວຄວາມໝາຍໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຜິວຂອງພາສາທີ່ເປັນຕົວຢ່າງ. ສິ່ງນີ້ຕ້ອງການການອ່ານຢ່າງລະອຽດເພາະວ່າຂໍ້ຄວາມບໍ່ຊັດເຈນສເມີໄປ. ສ່ວນທຳອິດຂອງບົດກະວີຂອງເຮເຊກີຢາສເມີໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄິດຂອງລາວ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍເຖິງປະສົບການຂອງລາວໃນການຢ່າງຜ່ານຮ່ອມພູແຫ່ງເງົາຂອງຄວາມຕາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນ... ພຽງແຕ່ເປັນເງົາໃນເວລານັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ນີ້ຖືກຖືວ່າເປັນບົດກະວີແຫ່ງຄວາມຂອບພຣະຄຸນ, ມັນປະກອບດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງທີ່ປູທາງໃຫ້ແກ່ການສະເຫຼີມສະຫຼອງ. ກະສັດໄດ້ໂສກເສົ້າຄັ້ງທຳອິດວ່າລາວຈະສິ້ນຊີວິດໃນຊ່ວງ "ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດ" ຂອງຊີວິດລາວ. ຖ້າການເສັງຊີວິດຂອງລາວເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນີ້, ຄົນທີ່ລາວຮັກອາດຈະຈາລຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຫີນຂອງລາວວ່າ "ຈາກໄປໄວເກີນໄປ," ແລະນັ້ນກໍ່ສລຸບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮເຊກີຢາໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ລາວໄດ້ເຊື່ອມໂຍງຄວາມຕາຍທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງຂອງລາວກັບສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າແດນແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ຄຳສັບພາສາເຮັບເຮີມີສຳລັບຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍຫຼືໂລກຂອງຄົນຕາຍ. ທຸກຄົນມີການຈອງໃນແດນແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແຕ່ເຮເຊກີຢາຕ້ອງການເລື່ອນການເດີນທາງຂອງລາວ. ຄຳທີ່ໃຊ້ໃນຂໍ້ທີ 10 ສາມາດແປໄດ້ວ່າ "ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດ" ຫຼື "ເວລາກາງ", ແຕ່ມັນຍັງສາມາດໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາຂອງການພັກຜ່ອນຫຼືຄວາມສົງໄສ. ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ມີແຜນການສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກເຮັດເມື່ອຊີວິດສົງໄສ, ເມື່ອລູກເຕີບໃຫຍ່, ຫຼືເມື່ອການອອກກິນເບັ້ງບໍ່ນານມາຮອດ. ນີ້ແມ່ນຊ່ວງເວລາຂອງເຮເຊກີຢາ-ລະດູການທີ່ຕ້ອງເຮັດຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງລາວ-ແລະລາວຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຖືກລັກໄປ. ມີເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ປະໂຫຍກ "ຄວາມຄາດຫວັງຊີວິດ." ພວກເຮົາທຸກຄົນຄາດຫວັງວ່າຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນຮອດວັຍຊະລາກ່ອນທີ່ຄວາມຕາຍຈະມາເຖິງກະສັດເຮເຊກີຢາໄດ້ຄຳຄວນເຖິງປະສົບການທີ່ຖືກລັກໄປຈາກລາວ ໂດຍການຕາຍກ່ອນວັຍອັນຄວນ. ລາວຈະບໍ່ເຫັນພຣະເຈົ້າຫຼືອອກໄປຫຼິ້ນກັບຄອບຄົວ. ຄວາມສັມພັນມີຄວາມໝາຍໃໝ່ເມື່ອຄວາມຕາຍໃກ້ຈະມາເຖິງ. ເມື່ອເຮເຊກີຢາກ່າວເຖິງ "ການເຫັນພຣະເຈົ້າ," ລາວອາດຈະໝາຍເຖິງການພົບກັບພຣະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານ. ເຮເຊກີຢາຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ຄືກັບຜ້າເຕັນ, ເປັນບ່ອນຢູ່ອາສັຍຂົ່ວຄາວ. ລາວຍັງໄດ້ປຽບທຽບຊີວິດຂອງລາວກັບເສັ້ນດ້າຍທີ່ປັ້ນເຂົ້າກັນໃນເຄືອທູກ. ເມື່ອຜະລິດຕະພັນສຳເລັດແລ້ວ, ຊ່າງທໍຜ້າຈະຕັດເສັ້ນດ້າຍສຸດທ້າຍແລະປ່ອຍມັນອອກຈາກທູກ. ໃນການປຽບທຽບທັງສອງ, ເຮເຊກີຢາກຳລັງແນະນຳວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດສິ້ນສຸດລົງ. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ກຳນົດລະຍະເວລາຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ເປັນຫຍັງສິ່ງທ້າທາຍໃນຊີວິດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ບາງຄົນສົງສັຍພຣະເຈົ້າແທນທີ່ຈະຊອກຫາພຣະອົງ?

2. ເອຂາຢາ 38:15-17

15. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າຫຍັງໄດ້ ເພາະພຣະອົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ແລະພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ດຳເນີນໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສສະງ່າມຕລອດຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຄວາມຂົມຂຶ້ນແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ 16. ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມະນຸດດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໄດ້ດ້ວຍສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະຊີວິດແຫ່ງວິນຍານຂອງຂ້າພຣະອົງກໍ່ຢູ່ໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຂໍຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງທາຍດີ ແລະຂໍຊົງທຳໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີຊີວິດ 17. ເພາະເຫັນແກ່ສະວັດດີພາບຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງມີຄວາມຂົມຂຶ້ນຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຮັກຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງ ບໍ່ໃຫ້ຕົກຫຼຸມແຫ່ງຄວາມພິນາດ ເພາະການບາບຂອງຂ້າພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຮັບອະພິຍ.

ພວກເຮົາສາມາດ "ອ່ານລະຫວ່າງບັນທັດ" ຂອງຂໍ້ທີ 14 ແລະ 15 ເພື່ອເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບສນອງຄຳອະທິຖານຂອງເຮເຊກີຢາໃນທາງບວກ. ພະອົງໄດ້ຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພະອົງ, ແຕ່ເຮເຊກີຢາບໍ່ໄດ້ບອກລາຍລະອຽດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້. ພະອົງໄດ້ເວົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບສິ່ງນຶ່ງຄື: ການປິ່ນປົວຂອງພະອົງມາໂດຍທາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮເຊກີຢາຄົ້ນຫາຄຳເວົ້າທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍທັສນະຄະດີຂອງການກັບໃຈ. ລາວຈະບໍ່ຄືກັບຜູ້ທີ່, ເມື່ອຜົນສະທ້ອນຖືກກຳຈັດອອກໄປ, ກັບຄືນສູ່ຊີວິດຕາມປົກກະຕິ. ລາວຈະດຳເນີນຊີວິດ (ຢ່າງ) ແຕກຕ່າງໄປໂດຍທີ່ຄວາມຊົງຈຳກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງລາວຍັງ

ຄົງຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງລາວສເມີ. ລາວເຄີຍຖ່ອມຕົວລົງ, ຄືກັນກັບຢາໂຄບ, ຜູ້ທີ່ການພົບກັບພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ລາວຍ່າງໄດ້ດ້ວຍຂາເປັ້ງ (ປະຖົມມະການ 32:31). ການທີ່ເຮເຊກີຢາໄດ້ພົບກັບຄວາມຕາຍໄດ້ໃຫ້ໂອກາດລາວຫຼາຍທີ່ຈະພິຈາລະນາວ່າຊີວິດຂອງລາວຈະປ່ຽນແປງແນວໃດຖ້າພຣະເຈົ້າຟື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງລາວ. ປະສົບການໃກ້ຄວາມຕາຍມີວິທີທີ່ເປັນເອກະລັກໃນການຈັດລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງພວກເຮົາຄືນໃໝ່. ເມື່ອເຮເຊກີຢາໄດ້ຮັບການຂຍາຍເວລາ, ລາວໄດ້ລະມັດລະວັງທີ່ຈະໃຫ້ກຽດທັງໝົດແກ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບ "ສັນຍາເຊົ່າໃໝ່ໃນຊີວິດ" ຂອງລາວ. ມັນແມ່ນການຕັດສິນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້ລາວມີຊີວິດຢູ່ (ຂໍ້ 16). ການຄິດເຖິງຄວາມຫຼັງແມ່ນ 20/20, ແມ່ນບໍ່? ເມື່ອລາວຮູ້ວ່າການບັນເທົາທຸກກຳລັງຈະມາເຖິງ, ເຮເຊກີຢາສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າໃນຕອນທຳອິດທີ່ສິ່ງນັ້ນຍັງມີວົງຢູ່. ຄວາມເຈັບປ່ວຍທາງຮ່າງກາຍຂອງລາວເປັນເຄື່ອງມືຂອງການປົ່ນປົວທາງວິນຍານຂອງລາວ. ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຈັບປ່ວຍທັງໝົດແມ່ນຜົນໂດຍກົງຈາກບາບ, ເຮເຊກີຢາລະມັດລະວັງທີ່ຈະເຮັດການເຊື່ອມຕໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້. ລາວກຳລັງມຸ້ງໜ້າໄປຫາ "ຊຸມພິນາດ" ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າເລືອກທີ່ຈະແຊກແຊງ. ໃນສະຖານະການສະເພາະນີ້, "ຊຸມ" ອາດຈະເປັນການອ້າງອີງເຖິງຄວາມຕາຍຂອງເຮເຊກີຢາ. ໃນຄວາມຮັກອັນເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍເຮເຊກີຢາໃຫ້ລົງໄປໃນຊຸມຝັງສົບແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ມາຊ່ວຍລາວ. ນີ້ແມ່ນການສະແດງລ່ວງໜ້າຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ເມື່ອພຣະຄຣິດຈະລົງມາໃນຊຸມຝັງສົບດ້ວຍຕົນເອງເພື່ອຊ່ວຍຄົນບາບໃຫ້ຟື້ນຟູຈາກຄວາມຕາຍນິລັນດອນ. ສາມາດມີການຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ເມື່ອມີການກັບໃຈເທົ່ານັ້ນ, ແລະນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຄວາມທຸກທໍລະມານເຂົ້າມາ. ມັນແມ່ນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳເຮເຊກີຢາມາສູ່ການກັບໃຈ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມເມດຕາທີ່ເກີດຈາກການບາດເຈັບ. ພຣະເຈົ້າເຕັມໃຈທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມເຈັບປວດຫາຍດີ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະບິດາທີ່ສົມບູນແບບແລະຮັກແພງໄດ້ກະທຳ. ມັນແມ່ນເພື່ອຄວາມສຽງສຸກ (ສວັດດີພາບ) ຂອງເຮເຊກີຢາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ທໍລະມານລາວດ້ວຍ "ຄວາມຂົມຂື່ນຢ່າງຮ້າຍແຮງ" (ຂໍ້ 17). ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຮເຊກີຢາຈາກຊຸມຝັງສົບແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອປະເຊີນກັບບາບ, ພວກເຮົາສາມາດຮ້ອງຟ້ອງວ່າບໍ່ມີຄວາມຜິດຫຼືມີຄວາມຜິດພາຍໜ້າ... ຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມ. ການອ້າງວ່າບໍ່ມີຄວາມຜິດພາຍເຖິງການຖິ້ມບາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ທາງຫຼັງຂອງຕົນເອງແລະປະຕິບັດຄືກັບວ່າພວກມັນບໍ່ມີຢູ່ຈິງ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍສເມີສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປົກປິດ (ພສສ 32). ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອໄວ້ທາງຫຼັງຂອງພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຈະນຳມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ (ພສສ 90:8). ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຮເຊກີຢາເຮັດໃຫ້ເກີດການກັບໃຈ, ແລະລາວໄດ້ເປີດເຜີຍບາບຂອງລາວຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖິ້ມບາບຂອງເຮເຊກີຢາໄວ້ທາງຫຼັງຂອງລາວ, ບ່ອນທີ່ພວກມັນຈະບໍ່ຖືກເຫັນຫຼືຈີ່ຈຳອີກຕໍ່ໄປ. ນີ້ແມ່ນຮູບພາບທີ່ສວຍງາມຂອງສິ່ງທີ່ຜູ້ຊຽນເພງສັດເສີນໄດ້ອະທິບາຍເມື່ອລາວຂຽນວ່າພຣະເຈົ້າຖິ້ມບາບຂອງພວກເຮົາ "ທິດຕາເວັນອອກໄກຈາກທິດຕາເວັນຕົກທໍ່ໃດ" (ເພງສັດເສີນ 103:12). ລາວຕັ້ງໃຈເລືອກລະຍະທາງທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ເພາະວ່າຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຂອບເຂດ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ຫຼືພວກເຮົາທຸກຄົນຈະຢູ່ໃນຊຸມແຫ່ງຄວາມພິນາດ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣເມຍໄດ້ຂຽນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ຈີ່" ບາບທີ່ໄດ້ຮັບການອະພິຍພາຍໃຕ້ພັນທະສັນຍາໃໝ່ (31:34). ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮູ້ທຸກຢ່າງຈະລົມສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ, ແຕ່ພຣະອົງເລືອກທີ່ຈະປະຕິບັດຄືກັບວ່າບາບບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນເລີຍ. ນີ້ຄື "ການໃຫ້ເຫດຜົນ" ຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ແລະເຮເຊກີຢາຮູ້ວ່າມັນເປັນເຫດຜົນທີ່ຈະສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຈົ້າໃນທາງໃດແດ່ໃນທ່າມກາງການທົດລອງ?

3. ເອຊາຢາ 38:18-20

18. ເພາະແດນຄົນຕາຍໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ ຄວາມມໍຣະນາສັດເສີນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ ບັນດາຄົນທີ່ລົງໄປຍັງປາກແດນຄົນຕາຍນັ້ນຈະຫວັງໃນສັຈທັມຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ 19. ຄົນເປັນ ຄົນເປັນ ເຂົາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະອົງ ເໝືອນທີ່ຂ້າພຣະອົງກະທຳໃນວັນນີ້ ບິດາໄດ້ສຳແດງເຖິງສັຈທັມຂອງພຣະອົງແກ່ລູກຂອງເຂົາ 20. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຊ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ລອດ ແລະຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຫຼິ້ນເຄື່ອງສາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕລອດວັນເວລາແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຊີວິດຂອງເຮເຊກີຢາຈະຖືກຍຶດຍາວອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ລາວສາມາດສະແດງຄວາມກະຕັນຍູ່ພຣະເຈົ້າແລະປະກາດຄວາມດີຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ. ການປິ່ນປົວຂອງລາວບໍ່ພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບຕົວລາວເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ກ່ຽວກັບທຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຍິນຄໍາສັ່ນສົ່ງຂອງລາວແລະເຂົ້າຮ່ວມການສະເຫຼີມສະຫຼອງ. ເຮເຊກີຢາໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນຈາກເພງສັ່ນສົ່ງວ່າຄົນຕາຍບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໃນພຣະເຈົ້າໄດ້, ຢ່າງໜ້ອຍກໍບໍ່ແມ່ນໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບທີ່ຄົນມີຊີວິດຢູ່ມີຄວາມສຸກໃນພຣະອົງ (ເພງສັ່ນສົ່ງ 30:9).

ເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງສໍາຄັນສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະສະແດງຄວາມຂອບໃຈທັງໃນທີ່ສາທາລະນະແລະເປັນສ່ວນຕົວ?

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮເຊກີຢາໄດ້ອ້າງອີງເຖິງເວລາແລະສະຖານທີ່ທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອບໍ່ສາມາດປະກາດຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂລກນີ້ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້ໃນຄໍາອຸປະມາທີ່ລາຊະໂລບໍ່ສາມາດຂ້າມຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີວິດໄດ້, ແມ່ນແຕ່ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນບາບທີ່ຫຼົງທາງ (ລູກາ 16:19-31). ເຮເຊກີຢາເຂົ້າໃຈວ່າໂອກາດດຽວຂອງລາວທີ່ຈະປະກາດຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂລກທີ່ໝົດຫວັງຈະຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຄົນເປັນ. ເວລາເພີ່ມທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຮເຊກີຢາບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມສຸກສ່ວນຕົວຂອງກະສັດເອງ. ລາວໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄວາມຕາຍ ເພື່ອລາວຈະສາມາດເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ຈາກຊຸມສົບ - ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນ, ສັນລະເສີນ, ແລະມີຄວາມຫວັງໃນພຣະເຈົ້າ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮເຊກີຢາກ່ຽວກັບຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍອາດຈະຖືກຈຳກັດໂດຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄວາມເປັນອະມະຕະຍະບໍ່ໄດ້ມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງຢ່າງເຕັມທີ່ຈົນກວ່າພຣະຄຣິດຈະປາກົດຕົວ (2 ຕມທ 1:10). ສິ່ງນີ້ທີ່ລາວຮູ້ແນ່ນອນແມ່ນວ່າຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະອົງຈາກຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກ. ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຕາຍແລະການໄຕ່ຕອງເຖິງຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ຂ່າວປະເສີດແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດສວຍງາມຂຶ້ນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງທີ່ເຮເຊກີຢາສາມາດເບິ່ງລ່ວງໜ້າໄດ້ເທົ່ານັ້ນ. ພອນອີກອັນນຶ່ງຂອງຊີວິດສໍາລັບເຮເຊກີຢາແມ່ນສິດທິພິເສດແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າກັບຄົນລຸ້ນຫຼັງ. ຄໍາອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຂອງລາວໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍໃນຕົວລາວ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນໂດຍການໄດ້ຍິນພາຍານກ່ຽວກັບຄໍາອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໃນກຸ່ມຫຼືໂບດຂອງພວກເຮົາ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າແລະສັ່ນສົ່ງພຣະອົງສໍາລັບການຕອບຄໍາອະທິຖານ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:
- **ອະທິຖານດຽວ.** ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢູ່ໃສໃນລະບຽບວິນັຍຂອງການອະທິຖານ, ຈົ່ງຍົກລະດັບສິ່ງຕ່າງໆຂຶ້ນ. ຈັດສັນເວລາທຸກໆມື້ສໍາລັບການສົນທະນາທີ່ບໍ່ມີການລົບກວນກັບພຣະເຈົ້າ. ນໍາສເນີຄວາມປາຖນາແລະຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງແລະເຝົ້າລະວັງການຕອບສນອງຂອງພຣະອົງ.
  - **ອະທິຖານຮ່ວມກັນ.** ເຊັນຄົນອື່ນໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອເຈົ້າແລະກັບເຈົ້າ. ຄໍາແນະນໍາສ່ວນໃຫຍ່ໃນພຣະຄັມພິໃໝ່ບໍ່ພຽງແຕ່ສໍາລັບຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ສໍາລັບຊຸມຊົນທີ່ເຊື່ອທັງໝົດ. ຜູ້ອະທິຖານຄືເພື່ອນຮ່ວມທີມ; ຈົ່ງເລືອກເພື່ອນຮ່ວມທີມຢ່າງສລາດ.
  - **ປະກາດ.** ເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, ໃຫ້ແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ສິ່ງນີ້ຈະໝູນໃຈໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອອະທິຖານແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອພິຈາລະນາວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA